

Tredje söndagen efter trefaldighet
**20/6-21 Gudstjänst
från Tärna kyrka**
”Förlorad och återfunnen”

Rikskollekt:
Act Svenska kyrkan

Sätt gärna in kollekt via
swish 123 633 08 98 eller bankgiro
848-5252. Tack för ditt bidrag!

Karin Hammermo – präst, sång
Anita Sandin – textläsning, sång
Ulrika Larsson – piano, sång
Per Nestor – foto, redigering, sång
Ove Andersson – vaktmästare

Karin, vår kyrkoherde, är en erfaren fårfarmare. Hennes predikan är liksom dagens texter mättade med dessa erfarenheter från livet med tackor och lamm. Vi får en förståelse av vad det innebär att vara sökt och funnen av den gode herden Välkommen till Tärna kyrka!

Klockringning

Sv ps 231: Oändlig nåd

Text: J Newton 1779, A Frostenson 1983
Musik: Amerikansk/1831

1. Oändlig nåd mig Herren gav
och än i dag mig ger.
Jag kommit hem, jag vilsen var,
var blind, men nu jag ser.
2. Guds nåd, jag skälvde inför den,
men sedan gav den ro,
och aldrig var den större än
den dag jag kom till tro.
3. Jag kom ur tvivel, mörka djup,
ur vanmakt och ur skam.
Den nåd som bar mig intill nu
skall bära ända fram.
4. Guds löften ger vår längtan svar,
som klippan är hans ord.
Ej bättre sköld och skydd jag
Har i himmel och på jord.

Inledning och bön

I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.
Fjällens och det öppna landskapets Gud,
skogarnas och den rika mångfaldens Gud,
sjöarnas, havens och det pulserande livets Gud,
du som är med oss där vi lever och bor,
i din närhet vill vi vara,
i ditt namn vill vi be.

Kärlekens Gud,
som aldrig upphör att söka oss,
drag oss upp ur nöd och förtvivlan.
Möt oss med din öppna famn
och bevara oss i tryggheten hos dig.
I Jesu namn.
Amen.

Gammatestamentlig text Mika kapitel 7, vers 18-20

Vilken gud är som du, du som tar bort skuld och förlåter synd hos dem som är kvar av din egendom. Din vrede består inte för alltid, du vill helst visa nåd. Du förbarmar dig över oss på nytt och utplånar våra brott, du kastar alla våra synder i havets djup. Du skall visa Jakob trohet och Abraham nåd enligt den ed du i forna dagar gav våra fäder.

L: Så lyder Herrens ord. F: Gud, vi tackar dig.

Evangelium Lukasevangeliet kapitel 15, vers 1-7

Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. Fariséerna och de skriftlärdade förargade sig och sade: "Den mannen umgås med syndare och äter med dem." Då gav han dem denna liknelse: "Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? Och när han hittar det blir han glad och lägger det över axlarna. Och när han kommer hem samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.

L: Så lyder det heliga evangeliet. F: Lovad vare du, Kristus.

Predikan

Nu är ordningen återställd - när jag tittar ut genom köksfönstret ser jag våra goda vänners tackor med sina lamm i den lilla hagen och grannens kor i den stora hagen. Man kan stå och titta på dem hur länge som helst. De betar hela dagarna och bevarar ett öppet landskap.

Jesus undervisade genom att berätta liknelser - bilder från det vardagliga livet som människorna kände igen och som fick dem att ana vad Guds rike är. Ofta tog Jesus bilden av herden med sina får. För några veckor sedan firade vi den Gode herdens söndag. Jesus säger att han är den gode herden som ger sitt liv för fåren. Söndagen efter hade sina symboler som påminde oss om detta - korset och herdestaven eller biskopsstaven. I litanian, som är fastetidens förbön, ber vi orden som går rakt in i hjärtat "att det må bli en hjord och en herde."

Bilden av herden förmedlar en sådan stor trygghet. Här i Tärna kyrka - det har jag sagt förut - känns det så tryggt att gå in i sakristian inför en gudstjänst och läsa psaltarpсалmens ord "Herren är min herde, mig skall intet fattas." Det måste vara den mest kända psalmen i Psaltaren. Psalmen som jag ofta läst som utfärdsbön vid dödsfall också när mina föräldrar hade dött.

"Han låter mig vila på gröna ängar. Han för mig till vatten där jag finner ro".

Dagens tema är "Förlorad och återfunnen" och i dagens evangelium fick vi lyssna till liknelsen om det förlorade fåret. "Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det?" Herden blir så glad när han hittar det och lägger det över sina axlar. När han kommer hem samlar han sina grannar och vänner och säger "Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat."

Jag saknar att vi inte har några får kvar - på samma gång som jag blir så glad när jag kommer hem eftersom fåren betar till höger och kossorna (det kanske är en tjur också) till vänster. Lamningstiden var fantastisk men hela tiden fanns en oro om att inget ont skulle drabba de små lammen och deras mödrar.

Många, många dagar och kvällar gick vi runt i hagen och räknade fåren. Ibland hände det att något lamm kom ifrån sin mamma och behövde lite hjälp. Vi fick bära lammet till sin mamma - och då kunde man verkligen höra deras glädje när de ropade på varandra och till slut hittade varann. Gud söker den som lämnar honom. Därför finns det i egentlig mening ingen människa som är totalt förlorad. När vi tror att allt hopp är ute - söker Gud ändå efter oss. Glädjen är stor när det förlorade återfinns.

”Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.”

I dagens tema ligger också att vår hemorts rätt hos Gud inte beror på våra mänskliga meriter. Hos honom är det nåden som är avgörande för vår räddning. Nåden är gratis - jag får bara ta emot utan att själv prestera något. Alla vi människor behöver ofta lyssna till orden att vi i Guds ögon är värdefulla. Vi är allt det som Gud har skapat oss att vara, vi betyder för Gud vad fåret betydde för den gode herden. Vår synd och skuld och våra misslyckanden möts idag av Faderns kärlek som söker oss och som upprättar oss. Gud ger inte upp om någon enda av oss människor såsom profeten Mika uttrycker det idag: ”Du förbarmar dig över oss på nytt och utplånar våra brott, du kastar alla våra synder i havets djup.”
Amen.

Sv ps 248: Tryggare kan ingen vara

Text: L Sandell ca 1850, 1855

Musik: Svensk variant av tysk folksmelodi

1. Tryggare kan ingen vara
än Guds lilla barnaskara,
sjärnan ej på himlafästet
fågeln ej i kända nästet.

2. Herren sina trogna vårdar
uti Sions helga gårdar;
över dem han sig förbarmar,
bär dem uppå fadersarmar.

3. Ingen nöd och ingen lycka,
skall utur hans hand dem rycka.
Han, vår vän för andra vänner,
sina barns bekymmer känner.

4. Gläd dig då, du lilla skara:
Jakobs Gud skall dig bevara.
För hans vilja måste alla
fiender till jorden falla.

5. Vad han tar och vad han giver,
samme Fader han dock bliver,
och hans mål är blott det ena:
barnets sanna väl allena.

Förbön

Låt oss be:

O Gud, vi är inför dig och ber
för oss själva och det som är vårt liv
med allt vad det rymmer.

Vi ber för dem som står oss nära
i glädje och kärlek,
men också för de relationer
som gör oss trötta och tomma.

Vi ser vår värld,
det som är helt och det som är trasigt,
och vi ber om din hjälp
att se din närvaro överallt.

Foga våra delar till din helhet,
möt oss innanför orden
nära våra hjärtslag.
Amen.

Herrens bön

Vi ber högt tillsammans:
Fader vår som är i himmelen.
Helgat varde ditt namn.
Tillkomme ditt rike.
Ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden.
Vårt dagliga bröd giv oss i dag,
och förlåt oss våra skulder,
såsom och vi förlåta dem oss skyldiga äro,
och inled oss icke i frestelse
utan fräls oss ifrån ondo.
Ty riket är ditt och makten och härligheten
i evighet.
Amen.

Välsignelsen

Tag emot Herrens välsignelse:
Herren välsigne er och bevare er.
Herren låte sitt ansikte lysa över er och vare er nådig.
Herren vände sitt ansikte till er och give er frid.
I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.
Amen.

Sv ps 202: De blomster som i marken bor

Text: H Martinson 1971

Musik: E von Koch 1974

1. De blomster som i marken bor
De blomster som i marken bor
kan aldrig själen glömma.
Hur skönt att djupt bland gläntors flor
se solens fingrar sömma
en vacker klädnad till den säng
som vi ger namnet sommarns äng
och som med solens gyllne tråd
hopsömmas våd för våd.

2. En sommarpsalm jag sjunga må
i själens vinterdagar
och låta tungsint tanke gå
och mana sommarns hagar
att träda fram till sinnets stöd
i vinterns långa själanöd,
att djupt i minnet skåda Gud
i evig sommarskrud.

Det gungar så fint (Sv ps 606)

Text: E Norberg 1982, 1984

Musik: L Å Lundberg 1982

Länk och QR-kod till "Tankar i tiden"
där du kan ta del av samtliga gudstjänster som lagts ut på vår hemsida:
<https://www.svenskakyrkan.se/kumla-tarna-kila/nyheter/tankar-i-tiden>

Texter ur Bibel 2000 © Svenska Bibelsällskapet Uppsala 2021-01-11